

Facial Emotion Recognition using Convolutional Neural Network (CNN)

จัดทำโดย

1.นางสาวนภัสนันท์ ตามะพร รหัสนิสิต 6610502102

2.นายสรัล สังข์วร รหัสนิสิต 6610505594

เสนอ

ผศ.ดร.ภารุจ รัตนวรพันธุ์

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา

การเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) 01204466-65

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

1. หัวข้อที่น่าสนใจอย่างไร ทำไมถึงเลือกหัวข้อนี้

ความน่าสนใจของหัวข้อ Facial Emotion Recognition เกิดจากการที่ “อารมณ์” เป็นส่วนสำคัญของการสื่อสารระหว่างมนุษย์ และมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ หากคอมพิวเตอร์สามารถจดจำอารมณ์ของผู้ใช้งานได้ ก็จะช่วยทำให้ระบบสามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Human-Computer Interaction ที่กำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

อีกทั้งการจำแนกอารมณ์จากใบหน้ายังเป็นปัญหาที่ท้าทาย เนื่องจากลักษณะใบหน้าที่แตกต่างกัน รวมถึงมีตัวแปรอื่น ๆ เช่น แสง มุมกล้อง และความเข้มของอารมณ์ ทำให้เป็นปัญหาที่เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้เทคนิคด้าน Deep Learning เพื่อช่วยในการเรียนรู้ลักษณะรูปแบบเชิงภาพที่ซับซ้อน

เหตุผลที่เลือกหัวข้อนี้

1. ความท้าทายเชิงเทคนิค

การจำแนกอารมณ์เป็นปัญหาที่ต้องวิเคราะห์รายละเอียดของสีหน้าในระดับเล็กมาก เช่น การขยับคิ้ว ดวงตา หรือรูปปาก ซึ่งมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยระหว่างอารมณ์

2. ความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้งานจริง

ระบบนี้สามารถนำไปใช้งานได้หลายด้าน เช่น

- ระบบช่วยการเรียนรู้ที่ปรับเนื้อหาตามอารมณ์ผู้เรียน
- ระบบบริการลูกค้าหรือ Call Center ที่ตอบสนองผู้ใช้ตามอารมณ์
- การติดตามสุขภาพจิต เช่น ผู้ป่วยซึมเศร้า

2. ทำไมหัวข้อนี้จึงต้องใช้ Deep Learning

การจำแนกอารมณ์จากใบหน้าเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนสูง เนื่องจากลักษณะของอารมณ์ไม่ได้ถูกกำหนดจากเพียงตำแหน่งของอวัยวะบนใบหน้าเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเข้มของการแสดงออก มุมมอง แสง สีผิว และความแตกต่างเฉพาะบุคคล ทำให้การใช้วิธีการดั้งเดิมในการดึงลักษณะเด่น (Feature Engineering) เช่น HOG, LBP หรือ SVM มีข้อจำกัด และมักให้ผลลัพธ์ไม่สม่ำเสมอเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

ในขณะที่ Deep Learning โดยเฉพาะ Convolutional Neural Network (CNN) สามารถเรียนรู้รูปแบบของภาพได้โดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องอาศัยการออกแบบคุณลักษณะด้วยมือ จึงเหมาะอย่างยิ่งสำหรับปัญหาด้าน Image Recognition และ Facial Expression Analysis และเหตุผลที่ต้องใช้ Deep learning ได้แก่

1. ลักษณะของปัญหาเป็นแบบเชิงภาพ (Image-based Problem)

อารมณ์ถูกสื่อสารผ่านการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่ของใบหน้า เช่น การยิ้ม การขมวดคิ้ว การหรี่ตา ซึ่งเป็นข้อมูลประเภทภาพ CNN ถูกออกแบบมาเพื่อเรียนรู้ลักษณะเชิงพื้นที่โดยตรง จึงตอบโจทย์ปัญหานี้ได้ดีกว่าวิธี Machine Learning แบบดั้งเดิม

2. CNN สามารถเรียนรู้ Feature ที่ซับซ้อนได้โดยอัตโนมัติ

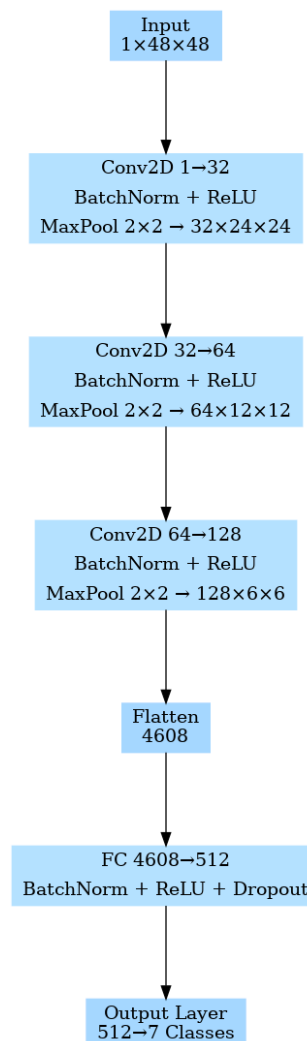
แทนที่มนุษย์จะต้องออกแบบ Feature เอง (ซึ่งอาจไม่ครอบคลุม), CNN สามารถเรียนรู้ตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ขอบและเส้น) ไปจนถึงลักษณะใบหน้าที่ยากและมีความหมาย (เช่น ความตึงของกล้ามเนื้อรอบปากหรือดวงตา)

3. มีความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพสูงกว่า Traditional ML

วิธีแบบ SVM, k-NN, หรือ Random Forest ต้องพึ่ง Feature Extraction ก่อนเสมอ และประสิทธิภาพจะขึ้นกับวิธีออกแบบ Feature ในขณะที่ CNN เรียนรู้ทั้งหมดในขั้นตอนเดียว ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีเสถียรภาพและแม่นยำมากกว่า

3. สถาปัตยกรรมของโมเดล (Model Architecture)

โมเดลที่ใช้ในโครงงานนี้เป็นโมเดลประเภท Convolutional Neural Network (CNN) ซึ่งเหมาะสำหรับงานประมวลผลภาพ เนื่องจากสามารถเรียนรู้ลักษณะเชิงพื้นที่ของภาพ (Spatial Features) ได้โดยอัตโนมัติ โมเดลถูกออกแบบให้มีโครงสร้างแบบเรียงลำดับจากการดึงลักษณะทั่วไปของภาพไปจนถึงลักษณะเชิงอารมณ์ที่ละเอียดขึ้น ก่อนจะเชื่อมเข้าสู่ชั้น Fully Connected เพื่อทำนายผลลัพธ์ในรูปแบบของคลาสอารมณ์ทั้ง 7 ประเภท ได้แก่ Angry, Disgust, Fear, Happy, Sad, Surprise และ Neutral ดังแสดงในภาพด้านล่างนี้

โครงสร้างของโมเดลประกอบด้วย

ชั้น (Layer)	รายละเอียด	ขนาดเอาต์พุต
Input Layer	ภาพขาวดำขนาด 48×48 พิกเซล (1 ช่องสัญญาณ)	1 × 48 × 48
Convolution Block 1	Conv2D 1→32 + BatchNorm + ReLU + MaxPool(2×2)	32 × 24 × 24
Convolution Block 2	Conv2D 32→64 + BatchNorm + ReLU + MaxPool(2×2)	64 × 12 × 12
Convolution Block 3	Conv2D 64→128 + BatchNorm + ReLU + MaxPool(2×2)	128 × 6 × 6
Flatten Layer	แปลงข้อมูล 3 มิติให้เป็นเวกเตอร์ 1 มิติ	4608 nodes
Fully Connected Layer	Linear 4608→512 + BatchNorm + ReLU + Dropout	512
Output Layer	Linear 512→7 (จำนวนอารมณ์ทั้งหมด)	7 Classes

คำอธิบายหลักการทำงาน

1. Convolution Layers

ทำหน้าที่ดึงลักษณะพื้นฐานของภาพ เช่น เส้น ขอบ รูปร่างเบื้องต้น ก่อนจะค่อยๆ เรียนรู้ลักษณะที่เฉพาะเจาะจงของอารมณ์มากขึ้นเมื่อชั้นมีจำนวนพีเจอร้มากขึ้น

2. Batch Normalization

ช่วยให้การเรียนรู้มีความเสถียร ลดการกระจายของค่า Activation และช่วยให้โมเดลเทรนได้ไวขึ้น

3. ReLU Activation Function

ช่วยให้โมเดลสามารถเรียนรู้ความสัมพันธ์แบบไม่เชิงเส้น ซึ่งสำคัญในการจำแนกอารมณ์ที่มีความแตกต่างละเอียด

4. MaxPooling Layers

ลดขนาดข้อมูลลง แต่คงข้อมูลลักษณะเด่น ทำให้โมเดลประหยัดหน่วยความจำและลดโอกาส Overfitting

5. Fully Connected Layer + Dropout

เชื่อมข้อมูลที่สกัดแล้วไปยังขั้นตอนการจำแนก พร้อม Dropout ช่วยป้องกันการจำค่ามากเกินไป

6. Output Layer

ทำนายผลลัพธ์เป็นหนึ่งใน 7 คลาสอารมณ์ตามค่าความน่าจะเป็นที่โมเดลเรียนรู้

4. อธิบายโค้ดและโครงสร้างระบบ

โครงงานนี้ใช้ PyTorch เป็น Framework หลักในการสร้างและฝึกสอนโมเดล Convolutional Neural Network (CNN) สำหรับจำแนกอารมณ์จากใบหน้า โดยมีการทำงานแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

ส่วนที่ 1: การนำเข้า Libraries และการตั้งค่าเบื้องต้น

- นำเข้า Libraries ที่จำเป็น เช่น torch, torch.nn, torchvision.transforms, numpy, pandas, matplotlib, seaborn, และ cv2
- ตรวจสอบและตั้งค่าอุปกรณ์ประมวลผล (Device) ให้รองรับ GPU หากมีการเชื่อมต่อ เพื่อเพิ่มความเร็วในการฝึกโมเดล

```
device = torch.device("cuda" if  
torch.cuda.is_available() else "cpu")
```

ส่วนที่ 2: การจัดเตรียมและประมวลผลข้อมูล (Data Processing)

- ใช้ชุดข้อมูล **FER2013** ซึ่งอยู่ในรูป .csv ประกอบด้วยคอลัมน์ emotion, pixels, และ Usage
- สร้างคลาส FER2013Dataset เพื่ออ่านข้อมูล, แปลง string ของ pixel เป็นภาพ 48×48 และกำหนด label (emotion)
- เตรียม Transform สำหรับการฝึกและทดสอบโมเดล
 - แปลงเป็นภาพ Grayscale
 - ปรับขนาดเป็น 48×48
 - Normalize ค่า pixel ให้อยู่ในช่วง (-1, 1)
- แบ่งข้อมูลเป็น 3 ส่วน ได้แก่
Training (Training), Validation (PublicTest) และ Testing (PrivateTest)
- ใช้ DataLoader ของ PyTorch เพื่อโหลดข้อมูลเป็น Batch ขนาด 64

ส่วนที่ 3: การสร้างโมเดล (Model Construction)

สร้างคลาส `SimpleCNN_with_BatchNorm` สืบทอดจาก `nn.Module`

โมเดลนี้ประกอบด้วย 3 Convolutional Blocks ตามลำดับ พร้อม Batch Normalization และ Dropout

Layer	ขนาดอินพุต → เอาต์พุต	พารามิเตอร์	Activation Function
Conv1 + BN1 + Pool	1×48×48 → 32×24×24	$(3 \times 3 \times 1 \times 32) + 32$	ReLU
Conv2 + BN2 + Pool	32×24×24 → 64×12×12	$(3 \times 3 \times 32 \times 64) + 64$	ReLU
Conv3 + BN3 + Pool	64×12×12 → 128×6×6	$(3 \times 3 \times 64 \times 128) + 128$	ReLU
Fully Connected	4608 → 512	$(4608 \times 512) + 512$	ReLU + Dropout(0.5)
Output Layer	512 → 7	$(512 \times 7) + 7$	Softmax

ส่วนที่ 4: การตั้งค่า Loss Function และ Optimizer

- Loss Function ที่ใช้: **Cross Entropy Loss**
- Optimizer ที่ใช้: **Adam Optimizer** (Learning rate = 0.001)

ส่วนที่ 5: ขั้นตอนการฝึกโมเดล (Training Process)

- ตั้งค่า Epoch = 50
- ใช้โหมด `model.train()` เพื่อเปิด Dropout และ BatchNorm สำหรับการฝึก
- วนลูปฝึกโมเดล โดยคำนวณ Loss และอัปเดต Weight ด้วย Backpropagation
- หลังจบแต่ละ Epoch จะคำนวณ **Validation Loss และ Accuracy** และเก็บไว้ใน list `train_losses, val_losses, val accuracies`
- เมื่อการฝึกจบลง จะบันทึกน้ำหนักโมเดลลงไฟล์ `fer2013_cnn_model_with_evaluate.pth`

ส่วนที่ 6: การประเมินผล (Model Evaluation)

ในขั้นตอนนี้จะใช้ชุดข้อมูลทดสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพของโมเดล

โดยใช้ Metrics ได้แก่ Accuracy, Precision, Recall, F1-score และ Confusion Matrix พร้อมทั้งพล็อตกราฟ Training/Validation Loss และ Accuracy ต่อ Epoch เพื่อแสดงแนวโน้มการเรียนรู้ของโมเดล

ส่วนที่ 7: การเชื่อมต่อกับโมเดลและการใช้งานจริง (Real-Time Inference)

ไฟล์: `test_optimized.py`

- โหลดโมเดลที่ฝึกแล้ว (.pth)
- ใช้ OpenCV Haar Cascade ตรวจจับใบหน้าผ่านกล้องเว็บแคม
- ตัดภาพใบหน้า → ปรับขนาดเป็น 48×48 → แปลงเป็น Tensor
- ส่งภาพเข้าสู่โมเดลเพื่อทำนายอารมณ์
- แสดงผลลัพธ์เป็นชื่ออารมณ์บนภาพแบบเรียลไทม์

5. อธิบาย Dataset ที่ใช้ และวิธีในการ Train

Dataset ที่ใช้

- ชื่อชุดข้อมูล: FER2013 (Facial Expression Recognition 2013)

แหล่งที่มา: Kaggle

<https://www.kaggle.com/code/gauravsharma99/facial-emotion-recognition>

- รูปแบบข้อมูล:

- บันทึกเป็น .csv โดยมีคอลัมน์หลักคือ
 - emotion → label ของอารมณ์ (0-6)
 - pixels → ค่าพิกเซลของภาพใบหน้าขนาด 48×48
 - Usage → ประเภทของข้อมูล (Training, PublicTest, PrivateTest)

Emotion Label	Emotion Name
0	Angry
1	Disgust
2	Fear
3	Happy
4	Sad
5	Surprise

6	Neutral
---	---------

- **จำนวนภาพทั้งหมด:** 35,887 ภาพ
- **รูปแบบภาพ:** Grayscale (1 channel), ขนาด 48×48 pixels
- **การแบ่งข้อมูล:**
 - Training set: 28,709 ภาพ
 - Validation set (PublicTest): 3,589 ภาพ
 - Test set (PrivateTest): 3,589 ภาพ

อธิบายโค้ดส่วนที่ใช้ Train

```
import torch.optim as optim
import torch.nn as nn
# --- (สมมติว่า model, train_loader, test_loader, device อยู่ตรงนี้แล้ว) ---
model = SimpleCNN_with_BatchNorm().to(device) # (จากโค้ดก่อนหน้านี้)
train_loader # (จากโค้ดก่อนหน้านี้)
test_loader # (จากโค้ดก่อนหน้านี้)
device # (จากโค้ดก่อนหน้านี้)
# -----

# กำหนด Loss and Optimizer
criterion = nn.CrossEntropyLoss()
optimizer = optim.Adam(model.parameters(), lr=0.001)

# --- ลูปการเทรน ---
num_epochs = 50

# (เพื่อเก็บ history ไว้พล็อตกราฟ)
train_losses = []
val_losses = []
```

```

val_accuracies = []

for epoch in range(num_epochs):

    # =====
    #   TRAINING LOOP
    # =====
    model.train() # ตั้งค่าเป็น training mode
    running_loss = 0.0

    for images, labels in train_loader:
        images, labels = images.to(device), labels.to(device)
        optimizer.zero_grad()
        outputs = model(images)
        loss = criterion(outputs, labels)
        loss.backward()
        optimizer.step()
        running_loss += loss.item() * images.size(0)

    epoch_loss = running_loss / len(train_dataset)
    train_losses.append(epoch_loss)

    # =====
    #   VALIDATION LOOP <--- (ส่วนที่เพิ่มเข้ามา)
    # =====
    model.eval() # <--- สำคัญมาก! ตั้งค่าเป็น evaluation mode (ปิด Dropout, BatchNorm)
    val_running_loss = 0.0
    correct_preds = 0
    total_preds = 0

    with torch.no_grad(): # <--- สำคัญมาก! ไม่ต้องคำนวณ gradient ตอนทดสอบ
        for images, labels in test_loader:
            images, labels = images.to(device), labels.to(device)

            # Forward pass

```

```

outputs = model(images)

# Calculate loss
loss = criterion(outputs, labels)
val_running_loss += loss.item() * images.size(0)

# Calculate accuracy
# torch.max จะคืนค่า (max_value, max_index)
_, predicted_labels = torch.max(outputs, 1)

total_preds += labels.size(0)
correct_preds += (predicted_labels == labels).sum().item()

# คำนวณ Loss และ Accuracy ของ Validation set
epoch_val_loss = val_running_loss / len(test_dataset)
epoch_val_acc = (correct_preds / total_preds) * 100

val_losses.append(epoch_val_loss)
val_accuracies.append(epoch_val_acc)

# พิมพ์ผลลัพธ์ของ Epoch นี้
print(f"Epoch [{epoch+1}/{num_epochs}], "
      f"Train Loss: {epoch_loss:.4f}, "
      f"Val Loss: {epoch_val_loss:.4f}, "
      f"Val Acc: {epoch_val_acc:.2f}%")

print("Training Finished!")

# บันทึกโมเดล
torch.save(model.state_dict(), 'fer2013_cnn_model_with_evaluate.pth') # (ผมแก้ไขชื่อไฟล์เล็กน้อย)
print("Model Saved!")

```

1. การวางโครงสร้าง Training (Training Loop)

- ลูปการเทรนทั้งหมดมี 50 epochs
- แต่ละ epoch แบ่งการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนหลัก
 - Training Phase → ให้โมเดลเรียนรู้จากข้อมูลฝึก
 - Validation Phase → ทดสอบความแม่นยำกับข้อมูลทดสอบ

2. Training Phase

ตั้งค่าโมเดลให้อยู่ในโหมด training ด้วยคำสั่ง `model.train()`

- เพื่อเปิดการทำงานของ BatchNorm และ Dropout
- วนลูปผ่านข้อมูลใน `train_loader` (batch size = 64)
- ในแต่ละ batch มีลำดับการทำงานดังนี้
 - Forward Pass:
 - ส่งข้อมูลภาพ (images) เข้าโมเดล → ได้ผลลัพธ์ outputs
 - Compute Loss:
 - คำนวณค่าความผิดพลาดระหว่าง outputs กับ labels
 - Backward Pass:
 - เคลียร์ค่า gradient เดิม
 - คำนวณ gradient ใหม่จาก loss
 - อัปเดตค่าน้ำหนักของโมเดล
- หลังจากประมวลผลครบทุก batch จะคำนวณ Train Loss เฉลี่ยของ epoch นั้น และบันทึกลงในตัวแปร `train_losses`

3. Validation Phase

- ตั้งค่าโมเดลเป็นโหมด evaluation เพื่อปิด Dropout และทำให้ BatchNorm ใช้ค่าเฉลี่ยคงที่
- ใช้ `torch.no_grad()` เพื่อปิดการคำนวณ gradient (ช่วยลดหน่วยความจำ)
- วนลูปผ่านข้อมูลใน `test_loader`
 - ทำการ Forward Pass เพื่อคำนวณผลลัพธ์
 - คำนวณค่า Validation Loss ด้วย `criterion(outputs, labels)`
 - นับจำนวนคำทำนายที่ถูกต้องเพื่อนำไปคำนวณ Accuracy (%)
- หลังจบแต่ละ epoch จะบันทึก
 - `val_losses` → ค่า Loss ของ validation
 - `val accuracies` → ค่าความแม่นยำ (%) ของ validation

4. การแสดงผลระหว่างการเทรน

- หลังจบแต่ละ epoch จะพิมพ์ผลลัพธ์สรุปออกมาบนหน้าจอ เช่น
Epoch [1/50], Train Loss: 1.8234, Val Loss: 1.5910, Val Acc: 44.52%
- เพื่อให้เห็นแนวโน้มว่าโมเดลเรียนรู้ดีขึ้นหรือไม่

5. การบันทึกโมเดล (Model Saving)

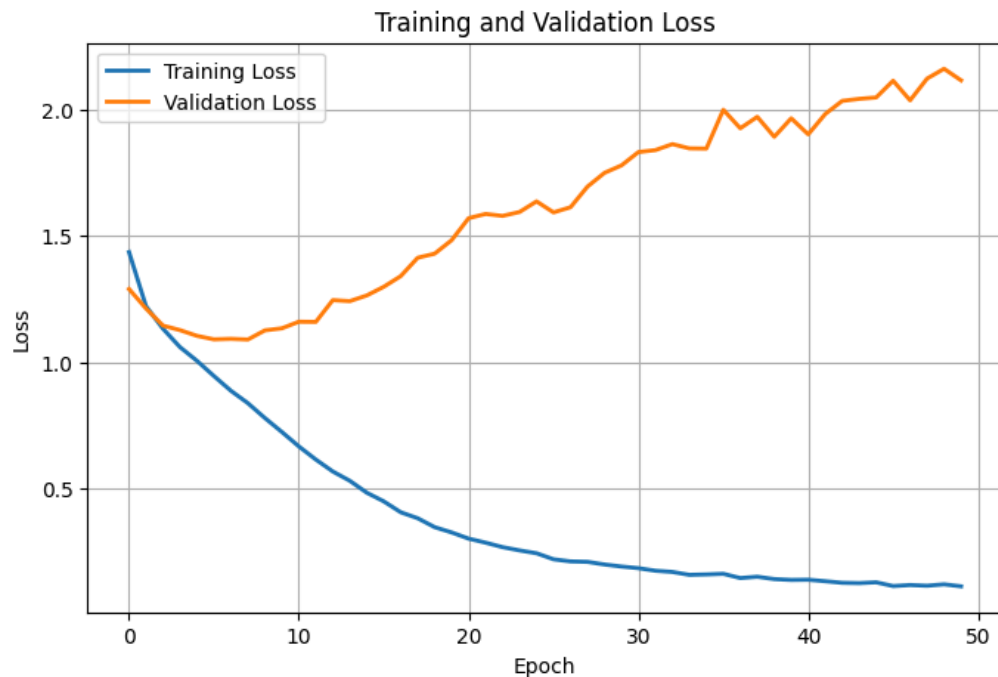
- เมื่อเทรนครบทุก epoch จะบันทึกน้ำหนักโมเดลลงในไฟล์
`torch.save(model.state_dict(), 'fer2013_cnn_model_with_evaluate.pth')`
- ไฟล์นี้จะถูกนำไปใช้ในขั้นตอนทำนายจริง (Real-Time Emotion Detection)

6. สรุปแนวทางการทำงานของโค้ด

- Forward Pass → โมเดลทำนายผลลัพธ์จากภาพ
- Backward Pass → ปรับค่าน้ำหนักตามค่า Loss
- Evaluation → ตรวจสอบประสิทธิภาพบนชุดทดสอบ
- Saving → เก็บโมเดลที่เรียนรู้เสร็จแล้วไว้ใช้งานจริง

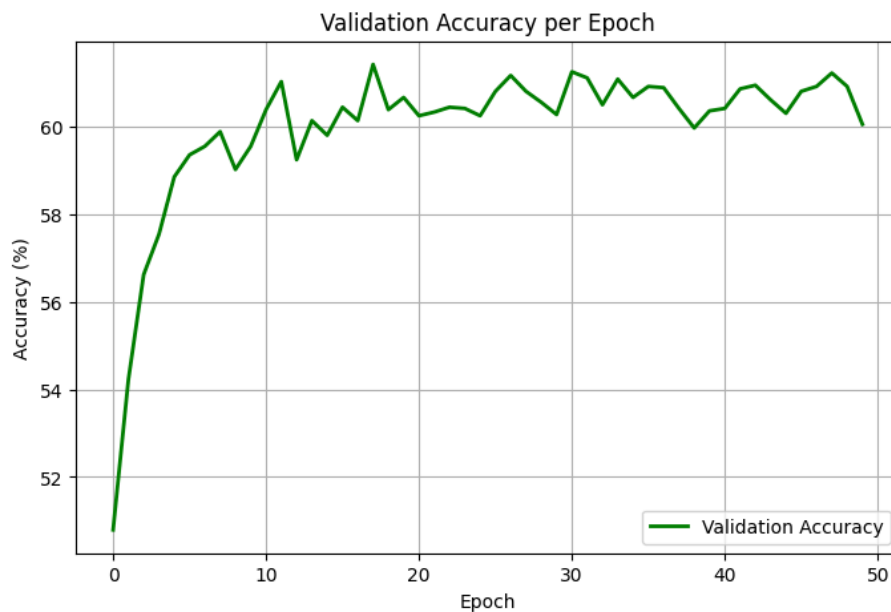
6. อธิบายการประเมิน (Evaluate Model)

1. การประเมินค่า Loss จากการเทรน

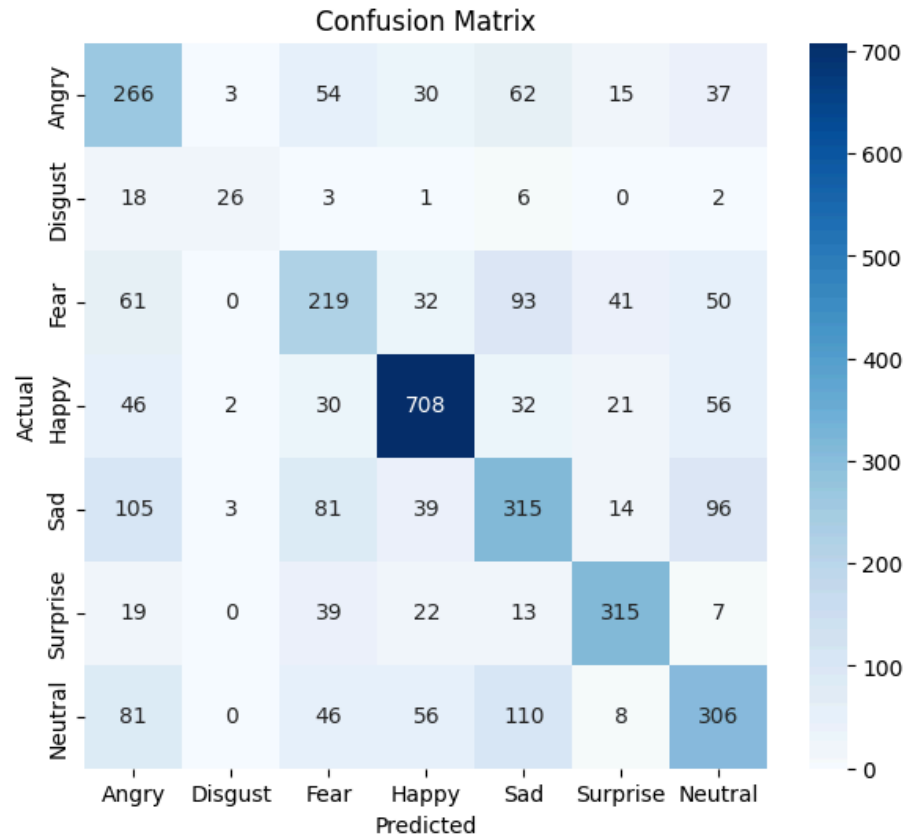
- ระหว่างการฝึก ได้เก็บค่าการเปลี่ยนแปลงของ Training Loss และ Validation Loss ไว้ในแต่ละ Epoch
- จากกราฟจะเห็นว่า
 - ค่า Training Loss ลดลงอย่างต่อเนื่อง แสดงว่าโมเดลเรียนรู้จากข้อมูลฝึกได้ดี
 - ค่า Validation Loss มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหลัง Epoch ที่ ~20 บ่งบอกถึงการเริ่มเกิด Overfitting
- ค่า Loss ใช้ในการตรวจสอบว่าการเรียนรู้ของโมเดลมีเสถียรภาพหรือไม่ และช่วยกำหนดจุดที่เหมาะสมในการหยุดฝึก (Early Stopping)

2. การประเมินค่า Accuracy

- ใช้คำนวณจากสัดส่วนของจำนวนภาพที่โมเดลทำนายถูกต้องต่อจำนวนภาพทั้งหมดในชุดทดสอบ
- ในการเทรนครั้งนี้ Accuracy ถูกคำนวณทุก Epoch แล้วเก็บไว้ในตัวแปร `val accuracies`
- จากกราฟแสดงให้เห็นว่า Accuracy เพิ่มขึ้นรวดเร็วในช่วงต้น และคงที่อยู่มาก 60–62% หลังจาก Epoch ที่ 10 เป็นต้นไป
- แสดงว่าโมเดลสามารถแยกแยะอารมณ์ได้ในระดับที่มีความถูกต้องพอสมควรสำหรับงานจำแนกภาพอารมณ์

3. การประเมินด้วย Confusion Matrix

- ใช้เพื่อแสดงการจำแนกผลลัพธ์จริงกับผลลัพธ์ที่โมเดลทำนาย
- ในแต่ละแถวคือ "อารมณ์จริง" และแต่ละคอลัมน์คือ "อารมณ์ที่โมเดลทำนายได้"
- จาก Matrix พบว่าโมเดลสามารถจำแนกอารมณ์ Happy, Neutral และ Surprise ได้ค่อนข้างดี (ค่าบนแนวทแยงสูง) แต่มีการสับสนระหว่าง Fear, Sad และ Angry ซึ่งมักมีลักษณะทางสีหน้าใกล้เคียงกัน

7. อธิบายบทความอ้างอิงและงานที่เกี่ยวข้อง

โครงการนี้ได้แนวคิดและแนวทางการพัฒนาโมเดลมาจากบทความ "Facial Emotion Recognition" โดย Gaurav Sharma เผยแพร่บนเว็บไซต์ Kaggle

(<https://www.kaggle.com/code/gauravsharma99/facial-emotion-recognition>)

1. ข้อมูลจากบทความต้นฉบับ

- Dataset: FER2013 (Facial Expression Recognition 2013)
มีภาพขาวดำขนาด 48×48 พิกเซล จำนวน 35,887 ภาพ แบ่งเป็น 7 อารมณ์ ได้แก่ Angry, Disgust, Fear, Happy, Sad, Surprise และ Neutral
- สถาปัตยกรรมโมเดล:
ใช้ CNN แบบหลายชั้น (Conv2D → ReLU → MaxPooling → Dropout)
พร้อม Softmax Output Layer สำหรับจำแนกอารมณ์
- เทคนิคการฝึกโมเดล:
ใช้ Adam Optimizer กับ Categorical CrossEntropy Loss
และเพิ่ม Data Augmentation เช่น การพลิกภาพ (flip) และหมุน (rotation)
เพื่อเพิ่มความหลากหลายและลด Overfitting

2. แนวคิดที่นำมาประยุกต์ใช้ในโครงการนี้

- นำแนวคิดสถาปัตยกรรม CNN หลักจากบทความต้นฉบับมาพัฒนาใหม่ให้เหมาะกับ PyTorch Framework
- เพิ่ม Batch Normalization ในแต่ละ Convolution Block เพื่อให้การเรียนรู้เสถียรขึ้น
- เพิ่มขั้นตอน Validation Phase และการเก็บค่า Loss / Accuracy ราย Epoch เพื่อใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของโมเดล
- ใช้หลักการเดียวกันในการตรวจจับใบหน้าที่จริงผ่านกล้อง โดยใช้ไฟล์ haarcascade_frontalface_default.xml และโมเดลที่ฝึกจาก FER2013

3. ความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยอื่น

- Kaggle Notebook ดังกล่าวต่อยอดแนวคิดจากงานของ Goodfellow et al. (2013) และ Tang (2013) ที่เปิดตัว FER2013 dataset และใช้ CNN เป็นสถาปัตยกรรมหลัก

8.ลิงค์ Github ໄ้รวบรวมโค้ด

https://github.com/Napatsanan-dmp/Project_deeplearning

9.แบ่งสัดส่วนการทำงาน

1.นางสาวณภัสนันท์ ตามะพร (50%)

- ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ Facial Emotion Recognition และ FER2013 Dataset
- ออกแบบและสร้างสถาปัตยกรรมโมเดล CNN ใน PyTorch
- พัฒนา Notebook สำหรับการเทรนและประเมินผลโมเดล
- เขียนรายงานส่วนการอธิบายโมเดล, วิธีการเทรน

2.นายสรัล สังข์วร (50%)

- พัฒนาโค้ดส่วนการตรวจจับใบหน้าและเชื่อมต่อโมเดลกับกล้อง (test_optimized.py)
- ปรับแต่งการทำงานของโมเดลสำหรับการใช้งานแบบ Real-Time
- วิเคราะห์ผลการทำงานของโมเดลจากค่า Accuracy, Precision, Recall, และ F1-score
- เขียนรายงานส่วนการอธิบายการใช้งานจริง, การเชื่อมต่อระบบ, และการประเมินผล